

[Finansministeren.]

utvivlsomt bidrage til øget produktivitet og større valutaindtjening.

Fra erhvervenes side er der i afskrivningsudvalget fremsat ønske om en afskrivningsprocent på 30. Man har i denne forbindelse henvist til, at en adgang til at afskrive i hurtigere takt end hidtil ville føre til øget investeringsvirksomhed. Det er sikkert også rigtigt; men til gengæld ville de pågældende skatteyderes indkomstskat blive nedsat med betydelige beløb navnlig i de første år, hvori de nye regler anvendes. Det foreliggende forslag vil imidlertid — selv med en afskrivningsprocent på 25 — på en række punkter medføre udvidede afskrivningsmuligheder navnlig i de første år. Samtidig vil de foreslåede skattefri henlæggelser til investeringsfonds, som jeg senere skal vende tilbage til, kunne føre til omfattende skattnedsættelser, og på denne baggrund har jeg ikke fundet det forsvarligt at fastsætte afskrivningsprocenten højere end til 25.

Den tredje hovedgruppe af aktiver, der kan afskrives på, er bygninger. Hvilke bygninger der kan gøres til genstand for afskrivning, skal efter forslaget afgøres efter praktisk taget samme retningslinjer som hidtil. Det afskrivningssystem, der foreslås for bygninger, afviger heller ikke ret meget fra de gældende regler.

En afskrivning på saldo værdien er nemlig ikke særlig hensigtsmæssig, når det drejer sig om aktiver med lang levetid som bygninger. Efter forslaget skal almindelige afskrivninger på bygninger derfor som hidtil foretages for hver bygning for sig og fastsættes under hensyn til bygningens sandsynlige levetid. Almindelige skattefri afskrivninger på anskaffelsessummen skal kunne foretages med lige store beløb i afskrivningsperiodens enkelte år, og i modsætning til, hvad der gælder nu, skal også scrapværdien kunne afskrives. Afskrivningen skal altså ske med en fast procent ligesom de nuværende ordinære afskrivninger, og den omstændighed, at en skatteyder ikke foretager almindelig afskrivning i et enkelt år, giver ham ikke ret til at foretage større afskrivninger senere eller til at fortsætte afskrivningen ud over den levetid, der oprindeligt er anslået.

Til afløsning af de ekstraordinære afskrivninger på bygninger åbnes der efter for-

slaget adgang til „ekstraafskrivninger“. Disse omfatter indtil 40 pct. af anskaffelsessummen, der skal afskrives i løbet af 10 år efter erhvervelsen. Dog kan ekstraafskrivningen i det enkelte år højst andrage 10 pct. af anskaffelsessummen. Ekstraafskrivning kan kun foretages, hvis der samtidig sker almindelig afskrivning på den pågældende bygning, og den omstændighed, at der foretages ekstraafskrivning, medfører ikke nogen nedsættelse af de almindelige afskrivninger i de enkelte år. Derimod bevirker ekstraafskrivningen en afkortning af afskrivningsperioden, idet de almindelige afskrivninger ophører, når hele anskaffelsessummen er afskrevet.

Ekstraafskrivning skal efter forslaget kunne foretages såvel på nyopførte som på ældre bygninger.

Med hensyn til beskatningen af avance ved salg af bygninger sker der ingen ændringer i de gældende regler i de tilfælde, hvor der ikke er foretaget ekstraafskrivning. Fortjeneste vil altså normalt ikke påvirke indkomstopgørelsen. Er der derimod foretaget ekstraafskrivning, skal avancen beskattes med en fast procent på 35 ligesom avance ved salg af skibe, maskiner og inventar og andre driftsmidler. For bygningers vedkommende kan det beløb, en sælger skal beskattes af, dog ikke overstige summen af de almindelige afskrivninger og ekstraafskrivninger, som han har foretaget i den tid, han har ejet bygningen. Denne regel betyder en vis udvidelse af avancebeskatningen, idet der efter de gældende regler om ekstraordinære afskrivninger kun kan blive tale om beskatning af en del af de foretagne afskrivninger, nemlig den merafskrivning, der skyldes ekstraordinær afskrivning. Tab ved salg af bygninger skal behandles efter de hidtil gældende regler. Dette vil sige, at sådanne tab normalt ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen, heller ikke hvor der er foretaget ekstraafskrivning.

De foreslåede afskrivningsregler skal som hovedregel anvendes fra og med det indkomstår, der lægges til grund ved beskatningen for skatteåret 1958-59 — altså det indkomstår, vi nu er inde i. De gældende regler om beskatning af avancer og om fradrag for tab finder dog anvendelse på overdragelse og lignende, der finder sted inden 1. juli 1957. De foreslåede afskriv-